

anden Institution til Gavn for Fiskeriet i disse Farvande, saaledes at man fik den fornødne Vejret ned til Aaen. Det Forslag, som Kommissionen har udarbejdet som et særligt Forslag, har Regeringen indføjet her som § 14. Kommissionens Indstilling, som gik ud paa absolut Bortsalg af største Parten af Jorden — hele Ejendommens Areal er rigelig 33 Tdr. Land, som har 3—4 Tdr. Hartkorn —, fremkaldte en Diskussion i det andet høje Ting, idet der var Medlemmer, som principielt holdt paa, at Staten ikke burde bortsælge de Staten tilhørende Ejendomme, men saa vidt muligt søge at beholde dem, og Resultatet blev, at man vedtog en Tilføjeelse til Paragraffen, gaaende ud paa, at Ministeren bemyndiges til at bortforpagte Jorderne eller bortsælge dem, og dette har fundet sit Udtryk i § 14, 1ste Linie, som Lovforslaget foreligger vedtaget af Folketinget ved tredje Behandling. Der er gjort denne Forskel, og dermed er fastslaaet Folketingets Ønske om, at man, saa vidt muligt, bevarer Jorden, naar den kan forpagtes bort til en rimelig Pris. Det er altsaa overladt til Ministeren at vælge den Vej, han finder mest formaalstjenlig, og det har jeg ikke det mindste at indvende imod.

Med Hensyn til hele Spørgsmaalet om Nedlæggelse af Fiskegaarden og Statens Erhvervelse og Nedlæggelse af Resebro Aalegaard, hvorom det af Regeringen nedsatte Udvalg ikke har stillet noget Forslag ved denne Lejlighed, finder jeg dog Grund til at udtale mig noget nærmere om de Oplysninger, som Udvalget har fremskaffet. Der har jo stadig været ført mange Klager over, at de forskellige Fiskerettigheder i Gudenaåen virkede til Skade for det almindelige Fiskeri. Med Hensyn til Resebro Aalegaard forholder det sig saaledes, at der til Ejendommen foruden Aalegaarden hører en Kro og et større Landeri. Hele Ejendommen med Kro, Landeri og Aalegaard er købt i 1911 for en Købesum af 41,000 Kr. men nu har Ejeren overfor Regeringsudvalget forlangt en Afløsningssum for Aalegaardsrettighederne paa 35,000 Kr. Denne Sum har Udvalget fundet lovlig høj under Hensyn til den Pris, for hvilken han har købt den samlede Ejendom. Nu hævder Ejeren ganske vist, at hele Ejendommen staar ham i 50,000 Kr. Det er imidlertid ikke den eneste Grund til, at man ikke har stillet Forslag. Det er i Udvalget paa-peget, at det, inden man kunde tage Stilling til Spørgsmaalet Resebro Aalegaard,

ogsaa burde undersøges, om der findes andre Aalegaardsrettigheder, andre Fiskerirettigheder, som er af Betydning for Værdien af Resebro Aalegaard, og der har Udvalget oplyst, at Papirfabrikkerne i Silkeborg har saadanne Fiskerirettigheder. Da Brødrene Drewsen i 1845 fik Skøde paa deres Ejendomme der, fik de samtidig tilskødet Fiskerirettigheden. Denne Fiskerirettighed har ikke været rationelt udnyttet i de 70 Aar, der er gaaet siden da, men der er sikkert intet i Vejen for, at Sagen kunde tages op. Der siges, at der allerede er dannet et Konsortium, som er rede til at afkøbe Papirfabrikkerne Fiskerirettighederne. For Tiden verserer der imidlertid ved Retten en Sag mellem Fiskeriforeningen i Silkeborg og Papirfabrikkerne om Fiskeriforeningens Ret til at udsætte Ruser umiddelbart ovenfor og nedenfor Papirfabrikernes Sluser. Sagen har været ved Underretten, og der har Fiskeriforeningen vundet, men inden den faar sin endelige Afgørelse ved Overretten, kan der gerne hengaa nogen Tid. Afgørelsen af, hvorvidt Aalegaarden ved Silkeborg har den videst mulige Ret til Aalegaardsfiskeri, vil have nogen Indflydelse paa Værdien af den nedenfor liggende Resebro Aalegaard. Som en Grund til at fremskaffe en Afgørelse nævnes, at Aalegaarden ved Resebro er gammel og trænger til Fornyelse, og hvis den blev foretaget, forinden Staten erhvervede den, vilde den blive dyrere. Men hvad der skulde bevirke, at man skulde ønske at faa nedlagt den Slags Aalegaarde, som her er Tale om, er ikke alene det Forhold, at der fiskes en hel Del Aal, som derved unddrages de almindelige Fiskere og Lodsejere i den nærmeste Omkreds, men nærmest det Forhold, at der gøres stor Skade derved, idet der foruden Aalene flyder en Mængde andre Fisk ind i de Kister eller Tønder, i hvilke Aalene fanges, og at disse Fisk ved Sammenstuvningen ødelægges, gaar til Grunde, dør. Der nævnes endogsaa saa betydelige Mængder som 700—800 Pund paa en eneste Nat. Hvis det er rigtigt, maa man sige, at det er meget store Værdier, som mellem Aar og Dag gaar tabt paa denne Maade, og det taler naturligvis i høj Grad til Gunst for Nedlæggelsen. Imidlertid er det alt sammen Spørgsmaal, som har været fremme i Udvalget, men med Hensyn til hvilke Udvalget har erkendt ikke for Tiden at kunne stille Forslag. Tiden for Udvalgets Arbejde var meget begrænset, da Udvalget jo helst skulde af-